

Sygn. akt III Cz 30/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Hupa-Dębska (spr.)

Sędziowie: SO Lucyna Morys-Magiera

SO Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w P.

przeciwko dłużnikowi R. G.

o świadczenie pieniężne

wobec skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze M. K. w sprawie Km 50433/13 – postanowienie z dnia 26 marca 2015 r.

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 lipca 2015 r., sygn. akt II Co 2057/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Lucyna Morys-Magiera

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił skargę dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze M. K. w postaci postanowienia z dnia 26 marca 2015r. o umorzeniu postępowania na podstawie art. 825 kpc

w sprawie o sygn. Km 50433/13. Stwierdził, że wierzyciel przedłożył dokument pełnomocnictwa

z dnia 5 czerwca 2012 r. udzielonego P. K. oraz informację odpowiadającą aktualnemu odpisowi z rejestru przedsiębiorców. Ponadto poprawność umocowania pełnomocnika badana była przez Sąd Rejonowy w Zabrze w ramach nadzoru sądu z urzędu nad komornikiem, na co wskazuje wezwanie sądu do przedłożenia odpisu krajowego rejestru sądowego pełnego lub aktualnego na dzień 5 czerwca 2012 r., celem wykazania umocowania M. S. jako osoby udzielającej pełnomocnictwa do działania w imieniu wierzyciela, co zostało uzupełnione

w wymagany sposób. Wskazał, że wierzyciel reprezentowany przez radcę prawnego J. K. złożył 24 marca 2015 r. wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego. Jako że wierzyciel jest wyłącznym dysponentem postępowania egzekucyjnego, komornik był obowiązany umorzyć postępowanie na podstawie art. 825 pkt 1 kpc.

Z zażaleniem na to postanowienie wystąpił dłużnik, zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania: art. 233 kpc przez pominięcie kwestii nieważności postępowania w ocenie dowodów oraz art. 825 kpc w związku z art. 379 pkt 2 kpc przez przyjęcie, że wierzycielowi przysługiwało uprawnienie do skutecznego złożenia wniosku o umorzenie postępowania w sytuacji, gdy postępowanie egzekucyjne było nieważne wskutek wszczęcia go przez osobę do tego nieuprawnioną. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie skargi i zniesienie oraz umorzenie w całości postępowania egzekucyjnego obciążonego wadą nieważności, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji z uwagi na nierozpoznanie istoty sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie musiało odnieść skutek.

Wydając zaskarżone postanowienie Sąd Rejonowy w żadnym zakresie nie odniósł się bowiem do podnoszonej w skardze kwestii braku zdolności postulacyjnej osoby działającej jako pełnomocnik wierzyciela i opartego na tym zarzutu nieważności postępowania, wobec niewykazania, że przedmiot sprawy wchodzi w zakres stałego zlecenia łączącego wierzyciela

i zgłaszającego się pełnomocnika. Tymczasem dłużnik w skardze wskazywał na brak przesłanek

z art. 87 kpc pozwalających P. K. na inicjowanie w imieniu wierzyciela postępowania egzekucyjnego i na tym zarzucie opierał skargę oraz twierdzenie o nieważności postępowania. Rozpoznając skargę Sąd pierwszej instancji w ogóle nie odniósł się do podnoszonej w skardze pierwotnej przeszkody prowadzenia postępowania, która – gdy występuje – wyprzedza ewentualne wnioskowe działania stron postępowania.

Powyższe prowadzi do wniosku, że podjęcie zaskarżonego rozstrzygnięcia nastąpiło bez rozpoznania istoty sprawy. Procedując ponownie Sąd oceni zarzuty stanowiące podstawę skargi, od czego dotychczas bezpodstawnie się uchylił.

Wobec powyższego na podstawie art. 386 § 4 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc należało uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, pozostawiając mu w oparciu o art. 108 § 2 kpc rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Lucyna Morys-Magiera